

Begrundelse

Ifølge en række artikler i Aktuelt den 14., 15. og 16. december 1999 fremgår det tydeligt, at EIB er meget forhippet på at plante Østeuropa til med store og dyre motorveje á la dem vi har her i Vesteuropa. Det ser ud til, at EIB i sin lånepolitik er meget optaget af at forlænge Transeuropean Network(TEN) ind i Østeuropa for enhver pris og uden ordentligt at undersøge, om det ikke kunne være mere fornuftigt at bidrage til enten en omlægning og/eller modernisering af det eksisterende transportnet, f.eks. i forhold til jernbaner. Det fremgår også klart at vurderinger af miljøkonsekvenserne i forhold til disse motorvejsprojekter ikke indgår i bankens afgørelser.

Det kan bl.a. aflæses af, at EIB har 300 projekter kørende i 120 lande og 900 faste medarbejdere, hvoraf der kun er 1 ansvarlig miljømedarbejder.

Det fremgår også af artiklerne, at miljøgrupper i Østeuropa, som rejser problemerne med at prioritere motorvejene, bliver fejlet af banen, og at deres kritik ikke når frem til den bestyrelse, som i sidste ende godkender, at der gives langfristede lån til disse projekter. I 1998 blev der givet 1,1 mia. euro ud af bevillinger på i alt 2,3 mia. euro til motorveje og veje.

I år er der foreløbig givet knap 0,8 mia. euro til motorveje og veje ud af 1,5 mia. euro.

Den danske repræsentant i EIB's bestyrelse, Lars Tybjerg, direktør i Finansstyrelsen, har ikke hørt noget til de miljøprotester, som er kommet. De har ikke været fremlagt i bestyrelsen. Samtidig siger Karsten Skov fra Miljøstyrelsen, at »man kan råbe og råbe uden at de ændrer sig. Vi er trætte af at hamre løs på en bank, som ikke gider lytte efter«.

Danmark er medejer af EIB - sammen med de øvrige EU-lande - og ejer 2,6 pct. af aktionerne. Der er indskudt 18,5 mia. kroner fra dansk side ud af en samlet aktiekapital på ca. 744 mia. kr.

Det må være på tide, at den danske regering - via sin repræsentant i bestyrelsen - rejser hele dette problem og forlanger en anden linje. Det kan ikke være rigtigt, at samtidig med at regeringen siger, at miljøhensyn skal integreres i alle EU-politikker, så lukker man øjnene for at disse krav helt negligeres i EIB.

Svar (6/1 2000)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Det forudsættes underforstået i spørgsmålet, at der ved behandling af lånesager i Den Europæiske Investeringsbank (EIB) ikke foretages nogen vurdering af miljøaspekter af de pågældende projekter, og at banken ikke har ydet lån til modernisering af jernbanenettet i Østeuropa. Begge forhold er ikke i overensstemmelse med de faktiske forhold. På dette grundlag er der derfor ikke anledning til at foretage sig noget.

Jeg vil dog gerne benytte lejligheden til at give baggrundsinformation, ikke mindst fordi der i dagbladet Aktuelt har været bragt en række større artikler om EIB, som er egnet til at give læserne et fortegnende billede af bankens virksomhed. Et eksempel er, at der argumenteres med, at banken i 1998 ud af samlede bevillinger på 2,3 mia. euro gav 1,1 mia. euro til motorveje og veje, eller ca. halvdelen.

For det første er det fortegnende at se på tallene alene for et enkelt år. Långivningen til Central og Østeuropa begyndte i 1990. For årene 1990-1998 har de samlede undertegnede lån udgjort 8,8 mia. ecu/euro, hvoraf bygning af motorveje kun tegnede sig for 1,4 mia. euro, eller 16%, og den overvejede del af beløbene drejer sig om veje i byområder eller nær byområder, fx omfartsveje og tilslutningsveje til ringveje. Herudover er undertegnet lån på 797 mill. ecu/euro til andre veje, i 1998 fx 225 mill. ecu til forbedringer af eksisterende veje i Rumænien.

Tal for EIB's långivning kan generelt ikke vurderes uden sammenhæng med de øvrige forhold i landene, herunder investeringerne i infrastruktur. Det afgørende er det samlede billede - som de nationale myndigheder har ansvaret for - og ikke, om de enkelte projekter finansieres af nationale kilder (stat, kommune osv.) eller internationale som EU, Verdensbanken, EIB, EBRD eller bilaterale bidrag. EIB's administrative kapacitet rækker ikke til at påtage sig at yde små lån, hvorfor de lån EIB yder, typisk går til store anlægsprojekter, og i øvrigt beror på investeringsønsker i de låntagende lande. Det er ikke EIB's opgave at pånøde låntagerne bestemte projekter, men banken vil selv sagt stille sig negativt til anmodninger om finansiering, hvis det drejer sig om projekter, hvor miljøaspekterne ikke er ordentligt belyst eller ikke er i overensstemmelse med EU's og dermed EIB's miljøpolitiske linie.